

Legalisering van XTC vermindert kaakschaatsen en pillenpaniek

Overig - Overdosis, XTC-doden en levensgevaarlijk: woorden die een gemiddeld journaalkijker of krantenlezer vaak voorbij ziet komen in items over festivals en dansfeesten. Telkens weer stortten de media zich gretig op de mogelijk drugsverwante incidenten tijdens festivals, die veelal functioneren als een soort 'zie je wel'-argument voor het gevaar van XTC.[1]

De paniek lijkt groot, de effectiviteit van het drugsbeleid in Nederland klein. Wanneer men echter de moeite neemt om zich te verdiepen in de situatie, blijkt dat het Grote Pillenmonster onder de juiste omstandigheden slechts een schattige puppy is.

Minder gevaarlijk dan alcohol

Begrijp het niet verkeerd, Nederlanders moeten zich absoluut niet massaal bekeren tot drugsgebruikers, maar een reëel beeld van de situatie en een passend beleid zijn geen overbodige luxe. XTC is namelijk al jaren de populairste partydrug in Nederland. Zo had in 2013 maar liefst 43% van de clubbers en zelfs 61% van de frequente partygangers wel eens een pilletje gebruikt.[2] Van al deze feestgangers eindigde in 2013 slechts 124 mensen in de verslavingszorg met XTC als primair probleem. Veel? Allesbehalve, want waar 46% van de cliënten in de

verslavingszorg wordt behandeld voor een alcoholverslaving, heeft dus minder dan 1% moeilijkheden met het gebruik van XTC.[3] Tevens blijkt uit onderzoek dat XTC één van de veiligste harddrugs is, terwijl het weids geaccepteerde alcohol in de top-5 gevaarlijkste drugs staat.[4] Dat men desondanks gelooft dat iedereen die een pilletje probeert waarschijnlijk direct dood neervalt, heeft te maken met de dramatische berichtgeving omtrent het middel en falend overheidsbeleid.

Weinig bewijs voor risico's

Het drama begint al bij de doelstelling en formulering van de Opiumwet, de drugswet in Nederland. Zo zegt de overheid dat zij zich richt op het voorkomen en beperken van de risico's van drugsgebruik voor de gebruiker, voor zijn directe omgeving en voor de samenleving. XTC valt daarbij in de categorie harddrugs, oftewel middelen met een veel te groot gezondheidsrisico, net als coke en heroïne. Bezit, handel, verkoop en productie hiervan zijn dan ook strafbaar.[5] XTC is gevaarlijk en eng, einde discussie.

Prima, maar waar is het bewijs van deze grote gezondheidsrisico's te vinden? Want uit tal van bronnen, waaronder Brijder Verslavingszorg, blijkt dat de relatie tussen eventuele hersen- en orgaanschade en het gebruik van XTC valt te betwisten, ook bij verkeerd of overmatig gebruik.[6] Een gebruikswijze die overigens flink wordt gestimuleerd met het huidige beleid. Een beleid dat de grote populariteit en het grootschalige gebruik van de drug negeert en zodoende volledig haar doel mist. Zo blijkt dat het huidige beleid geen invloed heeft op de mate van gebruik, maar de drempel om voorlichting of medische hulp aan te vragen wel drastisch verhoogt.[7] Gebruikers kopen hun drugs van criminelen en durven het niet te laten testen. Later slaan ze het krampachtig in te grote hoeveelheden achterover uit angst om met pillen op zak gepakt te worden en vervolgens mogen ze er eigenlijk niet over praten. Tevens stimuleert het illegaal stellen van XTC de productie van nieuwe drugs, die nog niet onder de Opiumwet vallen. Op die manier kunnen vele productnamen als 4-fluoramfetamine, methylon en methoxetamine ieder jaar aan de Dikke Drugs van Dale en de zwarte markt worden toegevoegd.[8] De criminelen zijn rijk, gebruikers onwetend en de samenleving bang.

Reguleren is beter

De oplossing is simpel: legalisering en regulering van XTC in Nederland. Door de populariteit van de drug niet langer te ontkennen, kunnen we het Grote Pillenmonster temmen en ervoor zorgen dat onnodige risico's verdwijnen. Productie en verkoop van pillen kunnen in goede banen worden geleid en dosering kan worden gecontroleerd. De gebruikers zijn vervolgens beter beschermd en geïnformeerd. Ze weten wat ze slikken en het taboe rondom het slikken van een pilletje zal wegvallen, waardoor om uitleg of hulp vragen makkelijker wordt. Daarnaast kan de financiële opbrengst van de verkoop door de overheid worden geïnd in plaats van door onbekende criminelen en kan er bezuinigd worden op de politie- en justitiekosten van het drugsbeleid, die momenteel 15 miljoen euro bedragen.[9] Ook zou de overheid hetzelfde percentage accijns kunnen heffen als op het wetenschappelijk bewezen gevaarlijke, doch geaccepteerde glas alcohol, wat dan ook nog eens zo'n 36 cent per pil oplevert. Uit burgerinitiatieven als MDMJA van de Jonge Democraten en Één Pil Teveel Maakt Geen Crimineel van BNN blijkt dat de bevolking zich klaar maakt om het Grote Pillenmonster op de agenda te zetten, nu de overheid nog.

Jone Frijlink

Over de auteur:

Jone Frijlink is student theater-, film- en televisiewetenschap aan de Universiteit Utrecht. Ze is voornamelijk geïnteresseerd in de rol van televisie en mediacultuur in de huidige samenleving en de invloed die dit heeft op het bedrijfsleven. Daarom vult zij haar studie aan met een minor bestuurs- en organisatiewetenschap.

Referenties

- 1 Volkskrant, "Amsterdam Dance Event," geraadpleegd op 20 oktober, 2015.
- 2 Trimbos Instituut, "Nationale Drug Monitor: Jaarbericht 2013/2014," pag. 10, 131.
- 3 Trimbos Instituut, pag. 11-14.
- 4 Jellinek, "Welke Drug is het Gevaarlijkste," laatst bijgewerkt op 28 oktober, 2013.
- 5 Rijksoverheid, "Wat is het Nederlandse Drugsbeleid," geraadpleegd op 15 oktober, 2015

6 Brijder Verslavingszorg, "Drugsinfo: XTC en hersenschade," geraadpleegd op 20 oktober, 2015.

7 Jonge Democraten, "MDMJA: Waarom legaliseren," laatst bijgewerkt op 15 mei, 2015.

8 Trimbos Instituut, "Nationale Drug Monitor: Jaarbericht 2013/2014," pag.12.

9 Jonge Democraten, "MDJA: Waarom legaliseren."

Dit artikel is eerder gepubliceerd op De Focus 13 mei 2016. www.de-focus.nl